

Sembla que el Govern espanyol no ha volgut gastar ni tan sols un primíssim dit de vaselina per a suavitzar l'aplicació de reforma de l'atur. L'ha volguda col·locar tota, sencera, dura, amb espenta, a gran velocitat i quan més profunda millor..., aquesta reforma. I ens dona a pensar que, si una volta dins, aconseguix que siga insuportablement dolorosa per a aquells que no poden o no volen treballar, la venjança serà més agradable. Aznar deu estar pensant encara que com, com, com és possible que li estiguen a Ell, a Ell!, el Major Absolut!, que a Ell li estiguen plantejant una vaga general dos tios amb barba? La prepotència és constatable: «Si tu em fas una vaga general, jo te col·loque un decretazo». I t,ací s'acaba tot —o això pensa el Partit Popular. Per la via de la màxima urgència, la reforma de la protecció de la desocupació s'ha aplicat per decret llei i entrà en vigor dilluns passat. Segurament, a hores d'ara, el BOE ja l'ha tindrà publicada. La justificació de la urgència que han llançat és la següent: «evitar efectes perniciosos i inseguretat sobre el mercat laboral». ¿És que no crea inseguretat un decret d'aquesta mena, en el qual ni tan sols s'ha manifestat la patronal d'empresaris? Aquesta manifestació supose que només pot ser feta des de la més plena i absolutíssima autosatisfacció de què la reforma no crea gens d'inseguretat. Fins i tot el president de la patronal, Jose María Cuevas, ha criticat l'acció de colpisme laboral del Govern, assenyalant que aquesta reforma «marca un greu precedent». Qualsevol reclamació per inconstitucionalitat passa ara a mans dels tribunals, i ja saben vostés el temps que això pot durar. Únicament una acció sindical ràpida i contundent podria acabar amb la imposició. Si, en canvi, el decret prospera, quina mena de democràcia és aquella en la que un govern fa allò que li done absolutament la gana?